

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z PRZEDMIOTU PLASTYKA

Klasa VI

- Wymienia porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki,
- zna budowę kolumny: baza, trzon, kapitel,
- wskazuje różnice w konstrukcji kolumn reprezentujących trzy porządki,
- wymienia podstawowe cechy stylu architektury antycznej,
- potrafi zdefiniować pojęcia: kolumna, łuk, arkada,
- tworzy własny projekt arkady, prawidłowo stosując wiedzę o budowie kolumny i łuku,
- wyjaśnia pojęcie ceramika,
- wymienia i opisuje dwa typy malarstwa wazowego starożytnej Grecji: czarnofigurowy i czerwonofigurowy,
- rozróżnia motywy dekoracyjne: meander, palmeta, ornament falowy i astragal,
- rozpoznaje starożytne dzieła rzeźbiarskie i podaje ich przykłady,
- kształtuje umiejętności rozpoznawania cech antycznego stylu w sztuce,
- zapamiętuje nazwy zabytków i pojęcia dotyczące sztuki starożytnej Grecji i Rzymu, wymienia i opisuje rodzaje motywów dekoracyjnych w sztuce starożytnej
- charakteryzuje funkcje architektury rzymskiej,
- omawia funkcje rzeźby i malarstwa,
- wymienia polskie zabytki architektury rzymskiej,
- zna funkcje architektury gotyckiej,
- opisuje nowe sposoby konstrukcji wykorzystywane do budowania kościołów gotyckich,
- definiuje pojęcia: witraż, maswerk,
- wymienia zabytki gotyku w Polsce – twórczość Wita Stwosza, zabytki architektury wymienia typy budowli średniowiecznych,
- określa cechy stylowe i funkcje średniowiecznych budowli obronnych,
- opisuje średniowieczny zamek warowny, używając pojęć: fortyfikacje, blanki, brona, stołp, fosa, most zwodzony, baszta,
- definiuje pojęcie inicjał,
- zna i rozróżnia formy średniowiecznego malarstwa: freski, obrazy sztalugowe, iluminacje (miniatury),
- podaje cechy charakterystyczne architektury renesansowej,
- wymienia wybitnych architektów renesansu i ich dzieła,
- analizuje rzeźbę renesansu na wybranych przykładach,
- wymienia charakterystyczne budowle renesansowe i ich cechy: idealne proporcje, wzory starożytne,
- do opisu architektury renesansu używa określeń: pilastry, kopuła, rotunda, latarnia, krużganki, attyka,
- wymienia polskie zabytki renesansu,
- wymienia najbardziej charakterystyczne dzieła malarskie renesansu
- wymienia trzech tytanów renesansu, omawia ich sylwetki artystyczne i opisuje najbardziej reprezentatywne dzieła,

- rozpoznaje perspektywę zbieżną jako metodę przedstawiania przestrzeni na obrazie,
- potrafi wyjaśnić zasady wykreślania brył w perspektywie zbieżnej,
- wymienia i opisuje typy budowli architektonicznych zdobionych określonymi motywami – maszkaronami,
- tworzy formy rzeźbiarskie, posługując się groteskowym zniekształceniem i deformacją,
- zna pierwotną funkcję gargulców,
- poznaje elementy sztuki baroku, wymienia ogólne cechy dzieł barokowych: dynamika, dekoracyjność, asymetria, kontrasty,
- rozpoznaje typowe dekoracje i ornamenty barokowe, wymienia charakterystyczne cechy ogrodu barokowego (francuskiego),
- stosuje wiedzę o cechach stylu barokowego podczas wykonywania pracy plastycznej,
- zna wybrane cechy sztuki klasycystycznej,
- podaje cechy architektury, malarstwa, rzeźby klasycystyczne definiuje pojęcia: romantyzm, realizm,
- wymienia cechy malarstwa romantycznego,
- charakteryzuje malarstwo realistyczne,
- porównuje dzieła malarskie romantyzmu i realizmu,
- komponuje układy (do wyboru): asymetryczne, rytmiczne, harmonijne, arytmiczne wymienia cechy malarstwa impresjonistycznego, zna założenia tego kierunku,
- zna imię i nazwisko (Claude Monet) autora obrazu, od którego pochodzi nazwa impresjonizmu i wymienia tytuł tego dzieła: Impresja, wschód słońca,
- wymienia i opisuje nowe metody malowania: dywizjonizm i pointylizm,
- potrafi zastosować te metody we własnym działaniu plastycznym,
- wymienia twórców postimpresjonistycznych: Vincenta van Gogha,
- Paula Gauguina i charakteryzuje krótko ich twórczość zna cechy charakterystyczne stylu secesyjnego, wskazuje je w twórczości Stanisława Wyspiańskiego,
- zna najważniejsze nurty i kierunki sztuki współczesnej,
- definiuje pojęcia: fowizm, ekspresjonizm, abstrakcjonizm, kubizm, futuryzm, dadaizm, surrealizm,
- odróżnia abstrakcję geometryczną od innych rodzajów abstrakcji,
- omawia główne cechy kubizmu w malarstwie, potrafi posługiwać się techniką kolażu i wykorzystywać ją do wywołania określonych efektów plastycznych,
- wymienia najwybitniejszych przedstawicieli kubizmu, podaje przykład dzieła w tym stylu, identyfikuje kierunki w sztuce drugiej połowy XX w. – informel, pop-art, op-art, land-art,
- wymienia cechy charakterystyczne malarstwa informel, pop-artu, op-artu, land-artu, wymienia nazwiska najwybitniejszych artystów tworzących w tych nurtach, wyjaśnia założenia stylu pop-art,
- wymienia wybitnego przedstawiciela pop-artu – Andy’ego Warhola, omawia jego twórczość,
- dostrzega cechy malarstwa surrealistycznego: niezwykle skojarzenia treściowe, metalicznie gładki sposób malowania,

- stosowanie trójwymiarowej perspektywy zbieżnej, brak perspektywy powietrznej,
- zna techniki stosowane przez surrealistów: kolaż, fotomontaż, montaż, asamblaż, przedmioty gotowe, dekalomania, frotaż, film,
- zna funkcje nowoczesnych muzeów, galerii i domów aukcyjnych,
- podaje przykłady dzieł surrealistycznych oraz swoje skojarzenia związane z nimi, poznaje dzieje wybranego muzeum, które znajduje się w regionie jego zamieszkania,
- poznaje wybrane ekspozycje stałe o szczególnej wartości historycznej i artystycznej,
- zna pojęcia: eksponat, ekspozycja, scenariusz i aranżacja wystawy, kurator wystawy, kustosz muzeum wie, czym jest muzeum etnograficzne,
- wymienia funkcje, jakie pełni muzeum etnograficzne,
- zna nazwiska i krótko charakteryzuje twórczość wybranych artystów ludowych: Katarzyny Gawłowej, Eweliny Pęksowej i Romana Śledzia.

Podczas ustalania oceny z plastyki szczególną uwagę należy zwrócić na wysiłek wkładany przez ucznia w wywiązywanie się z obowiązków wynikających ze specyfiki zajęć. Oprócz wiedzy i umiejętności równie ważna jest pozytywna postawa wobec przedmiotu. Składają się na nią: aktywne uczestnictwo w zajęciach, przynoszenie na lekcje odpowiednich materiałów i przyborów, przestrzeganie zasad BHP podczas posługiwania się narzędziami, efektywne gospodarowanie czasem przeznaczonym na ćwiczenia plastyczne, a także zachowywanie porządku w swoim miejscu pracy – zarówno podczas zajęć, jak i po ich zakończeniu. Nie bez znaczenia są też dobre wyniki osiągnięte w konkursach plastycznych, udział w szkolnych i pozaszkolnych uroczystościach (przygotowywanie oprawy plastycznej imprez), wykonywanie ponadobowiązkowych prac plastycznych, przygotowywanie gazetek szkolnych lub informacji wzbogacających proces lekcyjny na podstawie różnych źródeł.

Ocenianie prac plastycznych należy do najbardziej kontrowersyjnych aspektów ewaluacji, gdyż nie wszyscy uczniowie wykazują uzdolnienia w dziedzinie działań artystycznych. Aby dokonać sprawiedliwej oceny, nauczyciel powinien jawnie i w sposób konkretny określić kryteria oceniania, tak aby uczniowie sami mogli oceniać pracę zarówno własną, jak i kolegów. Do najczęściej wskazywanych kryteriów należą: zgodność pracy z tematem lekcji, poprawność wykorzystanych układów kompozycyjnych, trafność doboru środków artystycznego wyrazu, umiejętność posługiwania się daną techniką plastyczną, pomysłowość w doborze materiałów i narzędzi, stosowanie niekonwencjonalnych, twórczych rozwiązań, oryginalność realizacji danego tematu oraz estetyka pracy (ostatnie kryterium nie dotyczy uczniów cierpiących na różne dysfunkcje).

Stopnie szkolne

Stopień dopuszczający

Przyswojenie przez ucznia podstawowych wiadomości i umiejętności wymienionych w programie nauczania dla przedmiotu *plastyka* stanowi podstawę do wystawienia oceny dopuszczającej. Dziecko powinno rozwiązywać (samodzielnie bądź z pomocą nauczyciela) zadania plastyczne o niewielkim stopniu trudności, wykorzystując w stopniu minimalnym dostępne narzędzia pracy.

Stopień dostateczny

Jeżeli uczeń opanuje w stopniu średnim materiał objęty programem nauczania (braki w wiadomościach o charakterze szczegółowym), należy wystawić mu ocenę dostateczną. Dziecko powinno samodzielnie rozwiązywać zadania plastyczne o niewielkim stopniu trudności, poprawnie posługując się różnymi przyborami i narzędziami pracy.

Stopień dobry

Stosowanie przez ucznia w praktyce elementów zdobytej wiedzy teoretycznej oraz jego aktywne uczestnictwo w zajęciach (udział w dyskusjach na temat prezentowanych obiektów, staranne wykonywanie ćwiczeń obowiązkowych) stanowi podstawę do wystawienia oceny dobrej. Dziecko powinno samodzielnie rozwiązywać zadania teoretyczne, odpowiednio posługiwać się przyborami i narzędziami oraz wykonywać prace plastyczne poprawne pod względem technicznym i estetycznym.

Stopień bardzo dobry

Uczeń, który opanował wszystkie określone w programie nauczania wiadomości i umiejętności oraz wykorzystuje je w działaniach plastycznych, otrzymuje stopień bardzo dobry. Dziecko bierze udział w dyskusjach na temat prezentowanych obiektów, podczas których przekonująco uzasadnia swoje poglądy. Stosuje również z powodzeniem wiedzę teoretyczną, wykonując ćwiczenia praktyczne oraz sprawnie operuje wybraną techniką plastyczną. Ponadto chętnie uczestniczy w różnorodnych działaniach plastycznych na terenie szkoły i poza nią (startuje w konkursach plastycznych, wykonuje gazetki szkolne i oprawę plastyczną imprez, należy do koła zainteresowań) oraz uzupełnia wiadomości samodzielnie dobranymi lub wskazanymi przez nauczyciela lekturami.

Stopień celujący

Jeżeli uczeń przejawia szczególne zainteresowania plastyką (np. kolekcjonuje reprodukcje i książki o sztuce, przygotowuje referaty i pomoce dydaktyczne, uczęszcza do galerii, muzeów itp.) oraz posiada wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza wymagania określone w programie nauczania, może uzyskać stopień celujący. Ponadto powinien aktywnie uczestniczyć w zajęciach pozalekcyjnych, osiągać sukcesy w konkursach plastycznych, wykazywać zaangażowanie i twórczą inicjatywę we wszelkich działaniach plastycznych na terenie szkoły oraz poza nią.